VELDHOVEN 27 mei 1988.

Speaking notes DR. L. Ginjaar

Dames en heren,

Een ding is zeker: over twee jaar zijn er verkiezingen

geweest.

Vandaag en morgen zetten wij stappen op weg naar die verkiezingen.

Zorgen wij voor een goede partij-organisatie die soepel

functioneert, die goede voorlichting mogelijk moet maken, die

vorming en scholing een essentieel onderdeel laat zijn, die

de betrokkenheid van de leden moet vergroten.

Morgen ook discussiëren wij over politieke zaken.

Een Commissie Verkiezingsprogramma is geinstalleerd onder de

eminente leiding van de heer Toxopeus.

Wij hebben veel vertrouwen in deze commissie, de heer Toxopeus.

Zoals gezegd, over twee jaar zijn er verkiezingen geweest, volgens schema in het

voorjaar van 1990.

Sommigen denken dat het eerder zal zijn.

Soms wordt mijn mening gevraagd. Welnu, mag ik deze als

volgt formuleren.

Kabinet vergelijken met een trein in 1982 vertrokken, mooie

trein, glanzend, goed in de verf, goed moterhuis.

Uiteraard moet de trein ook onderhouden worden. Dat is gebeurd

in 1986. Het stof is wat weggepoetst, het moterhuis schoon

gemaakt.

Wij constateren nu - te verwachten - dat de verf hier en daar

wat blubbert, de raampjes wat stoffig worden. Ik heb ook de

indruk dat de reizigers zich wat meer in hun, eigen appartementen

ophouden.

4

En in de restauratie zich wellicht meer op het eigen bord

concentreren dan gezamenlijk van de maaltijd te genieten.

En soms wordt een raampje open gedaan en roept een passagier

wat naar buiten.

Ik verwacht echter van machinist en conducteur dat zij er

voor zorgen dat de raampjes dicht blijven, dat de reizigers

zich niet meer terug trekken in hun appartement.

Die reizigers moeten weer gezamenlijk van de maaltijd genieten.

"ï

Het reisdoel - een volgende onderhoudsbeurt in 1990 - moet

bereikt worden.

De stationschefs hebben eveneens te zorgen dat die trein niet

op een dood spoor komt.

   terugdringen financierings-tekort. Verlichting collectieve lasten Europa Nord

tekort

Maar de vracht die af en toe wordt neergezet moet er wel een

zijn die wij herkennen, en waarin wij ons terug kunnen vinden. En dat gebeurt niet altijd

in voldoende mate.

Zoals gezegd.

En in de tussentijd bereiden wij ons voor op die onderhouds

beurt, de verkiezingen in 1990.

Zetten wij daarvoor vandaag en morgen een aantal stappen.

Vandaag discussieerde u over organisatie en structuur, over

regelgeving en besluitvorming.

Het was een goede discussie met belangrijke resultaten.

Ik wil er nog een enkele kanttekening bij maken, zulks te meer

omdat er sprake is van een zekere mythe vorming. Centralisatie,

verminderen van de invloed van de leden, machtspositie, dat

waren de woorden die men in commentaren terugvond. Dat zouden

de bedoelingen zijn.

Niets is minder waar.

De voorstellen zijn gebaseerd op gesprekken met kamercentrales.

ondercentrales en afdelingen in 1987. Aan de voorstellen ging

een uitgebreide discussie vooraf.

En hieruit resulteerden gedachten om de afstand tussen afdelingen

en landelijk niveau te verkleinen. Met behoud van regionale

samenwerking.

Om een slagvaardige en een meer efficient hoofdbestuur te maken met behoud van

regionale inspraak.

Om de uitgebreide regelgeving te verminderen.

Maar organisatie, structuur, procedures zijn geen doel op

zichzelf.

Zij zijn middelen voor een goed functioneren van de partij.

Doel is het scheppen van mogelijkheden voor meningsvorming

binnen de partij, het uitdragen van politieke idealen, het vergaren

van steun, het realiseren van idealen en doelstellingen.

En in dat kader past de politieke discussie van morgen.

Ik wil op die discussie niet vooruit lopen.

Maar toch behoefte om een enkele kanttekening te maken.

Ik constateer een mythe vorming rond status en procedure.

Hoofdbestuur en fracties distancieren zich.

Liberaal Bestek verdwijnt in de prullenmand.

De zulkens die dit zeggen hebben de feitelijke gang van zaken

niet gevolgd.

Wat was deze.

Na Liberaal Manifest 1981 geen discussie meer - met onderbreking

VP '86.

Die discussie weer op gang brengen was het doel van LB.

De jaren '90 wachten maar niet gelijk discussiëren over VP '90.

Tussenstap door LB, dat altijd bedoeld, was als discussienota.

Het was nooit de bedoeling te herschrijven.

Partij spreekt zich d.m.v. moties, geen amendementen, uit.

Continuïteit - dus ook Liberaal Manifest, VP '86, nota's
Teldersstichting, inbreng commissies.

Het geheel vormt de bouwstenen.

Grote waardering voor commissie. Zonder duidelijke opdracht.

zonder informatie kader nek uitgestoken.

Heb mij eraan gestoten dat commentatoren vaak na een uurtje

al klaar stonden met negatieve reacties.

Dat door een paar standpunten op onderdelen het geheel ver

oordeeld werd.

Niet onder de indruk als PvdA teleurgesteld is als CDA vindt

dat toekomstige samenwerking moeilijker gaat worden.

Wij zullen zelf onze beleidslijnen bepalen, die behoeven anderen

ons niet te vertellen.

Kritiek vanuit de partij. Wat verwacht men anders van een discussie

nota waar 2000 moties op zijn ingediend. Maar bij Liberaal Manifest

10.000, bij VP '86 6.000.

Andere procedures werden daarbij gevolgd (zeefwerking) met als

resultaat dat slechts enkele honderden de partij ingingen.

Bovendien was er een vervlakkend effect.

Op uitdrukkelijk verzoek van afdelingen nu andere procedure

gevolgd.

En het gaat dan niet aan ons de mythe van een richtingen strijd

aan te doen.

Die is er niet. Er zijn liberale uitgangspunten met steeds

opnieuw een eigentijdse vertaling.

Natuurlijk zijn er bij de uitwerking accent-verschillen, maar

dat is nog geen richtingen strijd.

Nog kwalijker als naar die zogenaamde richtingen strijd namen

worden verbonden.

Maar we moeten als partij er ook voor oppassen dat wij de commissie een richtingen strijd opdringen.

Zulks zou nu reeds een hypotheek op de VPE leggen.

Alle drie de grote partijen bezinnen zich op de negentiger jaren. elk op eigen wijze, naar eigen traditie. In alle partijen is een discussie gaande over de wijze waarop die partijen de toekomst tegemoet zullen treden.

Wij zullen het eerstkomende jaar verder werken aan de eigentijdse vertaling van de liberale beginselen vrijheid, democratie. verantwoordelijkheid.

Maar ook - door Stikker bij de oprichting van de VVD zo na drukkelijk geformuleerd sociale rechtvaardigheid.

Thorbecke zei eerder: de sterken moeten voor de zwakken zorgen.

De vraag is dan hoe wij nu dat beginsel weer vertalen.

Hoe willen wij nu niet alleen de zwakken beschermen, maar vooral ook sterker maken.

Hoe zien wij de ontwikkeling van die zelfstandige mens. Wij

willen een overheid die de voorwaarden schept dat die mens inderdaad zelfstandig kan worden.

Geen betuttelende overheid, wel - nogmaals - een voorwaarden scheppende overheid.

Monarchie, waardering. Koningin.

Voorwaarden voor een vrije en veilige samenleving vrijheid in een democratisch bestel.

Maar ook vrijheid op straat, veiligheid.

Een samenleving die goed onderwijs voor onze kinderen mogelijk maakt, want zij zijn de toekomst waarbij de knappen alle kansen krijgen, en de niet zo knappen geholpen worden.

Veiligheid, zekerheid voor de andere mens, zo lang mogelijk
hen blijven inschakelen in de maatschappij.
Kansen scheppen voor het bedrijfsleven.

De ontwikkelingen in Europa niet vergeten- Voorwaarden scheppen
voor een zinvol bestaan, de jeugd uitzicht bieden op een
zinvolle toekomst, het scheppen van kansen, die zij wel zelf
moeten benutten.
Werk, een redelijk bestaan, een eigen huis.
En dat in een schoon milieu, schone lucht, schoon water, schone
grond.
Wij zullen daarbij moeten beseffen dat dat veel geld kost.
Wellicht wat materiele welvaart inleveren.

Dames en heren,
Wij zijn er nog lang niet. We zullen nog hard moeten werken.
Maar ik ben er van overtuigd dat het zal lukken.
Leeuwarden, Veldhoven zullen gevolgd worden door andere plaats
namen. En al die namen verbonden met een betrouwbare, duidelijke
en eerlijke partij, een liberale partij waarin allen werken met
die liberale bèginselen aan een liberale toekomst.